

عنوان مقاله:

تحلیلی بر دیدگاه های آسیب پذیری و تاب آوری در مدیریت کاهش مخاطرات

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی ایده های راهبردی در معماری، شهرسازی، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نسرین کاظمی - دکتری جغرافیا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

آسیب پذیری و تاب آوری مفاهیمی نزدیک بهم و نیز رایج ترین مفاهیم در بررسی مخاطرات طبیعی هستند. در حجم گسترده تحقیقات منتشر شده در این حیطه برخی بر آسیب پذیری و برخی بر تاب آوری تاکید داشته اند. گاه دیدگاه های متضاد بین ارتباط این دو مفهوم مطرح بوده و محققان آن ها را متفاوت و حتی در تقابل با هم دانسته و بالعکس گاه آن ها را مرتبط با یکدیگر دانسته که بررسی یکی بدون دیگری اجتناب ناپذیر است. از سوی در سال های اخیر در سطح جهانی، تغییرات چشمگیری در نگرش به مخاطرات دیده می شود؛ به طوریکه دیدگاه غالب از تمرکز صرف بر کاهش آسیب پذیری به افزایش تاب آوری تغییر یافته است. با توجه به دیدگاه های متعدد مطرح در رابطه با این دو مفهوم، این تحقیق به شیوه مروری و تحلیلی در پی بررسی این دیدگاه ها به منظور درک تضادها، تفاوت ها و ارتباط این دو مفهوم بر آمده است. بررسی ها حاکی از وجود 6 دیدگاه در زمینه مطرح است؛ (1) تاب آوری به عنوان بخشی از ظرفیت سازگاری (2) ظرفیت سازگاری بخشی از آسیب پذیری (3) این سه مفاهیم تو در تو بوده و در یک ساختار کلی زیر مجموعه ای از آسیب پذیری هستند (4) تاب آوری زیرمجموعه ای از آسیب پذیری است (5) ظرفیت سازگاری زیرمجموعه ای از تاب آوری است (6) تاب آوری و آسیب پذیری جدا از یکدیگر قابل بررسی هستند. همانطور که این دیدگاه ها نشان می دهند در بحث بررسی تاب آوری و آسیب پذیری مفهوم دیگری تحت عنوان ظرفیت سازگاری که گاه ظرفیت مقابله نیز خوانده می شود مطرح است. در نتیجه، با بررسی این دیدگاه های توان دریافت که این دو کامل متفاوت و در تضاد با هم دانست و همپوشی بین این مفاهیم اجتناب ناپذیر است. شاید توان جمعیت در مقابله با تغییرات که تحت عنوان ظرفیت مقابله یا سازگاری در متون نظری مطرح است، کشف مسیری برای عبور از آسیب پذیری و تاب آوری باشد.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، تاب آوری، مخاطرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/787633>

